

15η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΗΜΕΡΙΔΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Με επιμέλεια και οργάνωση υψηλού επιπέδου, όπως πάντα, οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η 15η Πανελλήνια Ημερίδα Ιστορίας της Ιατρικής, στο αμφιθέατρο του Αιγινήτειου Νοσοκομείου, από το Ι.Ι. Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών και την Α' Νευρολογική κλινική, Ιατρικής Σχολής του Ε.Κ.Π. Αθηνών.

Οι Πρόεδροι της Ημερίδας, καθηγητής Ιατρικής Ε.Κ.Π.Α. κος Γεώργιος Ανδρούτσος, ο καθηγητής Νευρολογίας κος Ιωάννης Ευδοκίμης και το εκλεκτό τους επιτελείο, οργάνωσαν και παρουσίασαν, μια άρτια και εμπειριστική, επιστημονική Ημερίδα, για την "Ιστορία της Νευροχειρουργικής", όπου ειδικοί επιστήμονες, ερευνητές ιατροί, της ιστορικής πορείας, αυτού του κλάδου της Ιατρικής, αναφέρθηκαν σε θεωρήσεις, δοξασίες και πρακτικές, ευσύνοπτα, επαγωγικά και τεκμηριωμένα.

Ευχαριστούμε προσωπικά, τον ακαταπρόσβλητο, συμπατριώτη μας, καθηγητή κο Γεώργιο Ανδρούτσο, Δαδιώτη, πού δεν λησμονεί, την μικρή μέσα στην μεγάλη πατρίδα και συμπεριλαμβάνει πάντα, τιμητικά το Ιστορικό Αρχείο του Δήμου Αμφικλείας - Ελατείας και τον υποφαινόμενο πού μετέχει και στην οργανωτική Επιτροπή, στις εκδηλώσεις αυτές.

Ευχόμεθα δε με υγεία και δύναμη, εν ημέρες ρέουσες, να μάς ανοίγει αυτό το παράθυρο, της άλλης Ελλάδος, πού είναι ζωσα και ακμαία και δίδεται, λαμπρή ευκαιρία πλοήγησης των ακροατών, σε συναρπαστικά και άγνωστα επιστημονικά πεδία.

Π. Γ. Δημάκης

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ήθελα να μην έχω μνήμη
αισθήματα και λογικό,
και σαν τ' ανήμερο τ' αγρίμι
σ' ένα βουνό να κατοικώ.

Να μην λογιζομαι προγόνους
ν' απέχω της πολιτικής,
και να σκαρώνω απογόνους
εκτός πάσης στατιστικής.

Να ξεδιψάω στις ανάβρες
να τρώγω φύλλα και καρπούς,
να κυνηγώ πουλιά και σαύρες
σε ρεματιές και σ' ατραπούς.

Νάχω της φύσης τα στοιχεία
αξήγητα βαθιά στο νου,
και να μην ζω την δυστυχία
του κόσμου του σημερινού.

Να είμαι στα δικά μου δέντρα
κυρίαρχος εξ ορισμού,
περ' από τα δημόσια κέντρα
του σύγχρονου πολιτισμού.

Θεσμούς να μην κρατώ και νόμους
να λειτουργώ με φυσικούς
κανόνες, χωρίς αστυνόμους
και δίχως εφοριακούς.

Να ζω της άνοιξης την χάρη
το καλοκαίρι το καυτό,
και να κοιτάζω το φεγγάρι
και να μην ξέρω τι είν' αυτό.

Να τρίβω με τα δυο μου χέρια
τα μάτια μου τ' απατηλά,
και ν' απορώ πώς τόσα αστέρια
σκαρφάψωσαν εκεί ψηλά.

Να με ξυπνούν οι φλυαρίες
των φτερωτών την χαρραγή,
χωρίς τις κοσμοθεωρίες
που μου ξανάβουν την οργή...

Κάλλιο στο δάσος εν' αγρίμι
με τρίχωμα και με ουρά,
παρά της πρόδου συντριμιά
και του πολιτισμού βορά.

Βαρέθηκα άνθρωπος να 'μαι
κι απ' τους ανθρώπους να πονώ,
με αγωνία να κοιμάμαι
και με πλαχάρα να ξυπνώ.

Την μοίρα μου να μην ορίζω
κι άγχος να με πολιορκέι,
δικαιοσύνη να ψηφίζω
κι η διαφθορά να με διοικεί.

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

TABULA IMPERII ROMANI

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Αμφικλείας-Ελατείας - Email: pgdimakis@gmail.com

Η γένεση ενός βιβλίου, στους χαλεπούς σημερινούς καιρούς, είναι από μόνο του, ένα πολύ σημαντικό γεγονός, πού ξεπερνά, την τριβή, μίας σύγχρονης φθηνής καθημερινότητας.

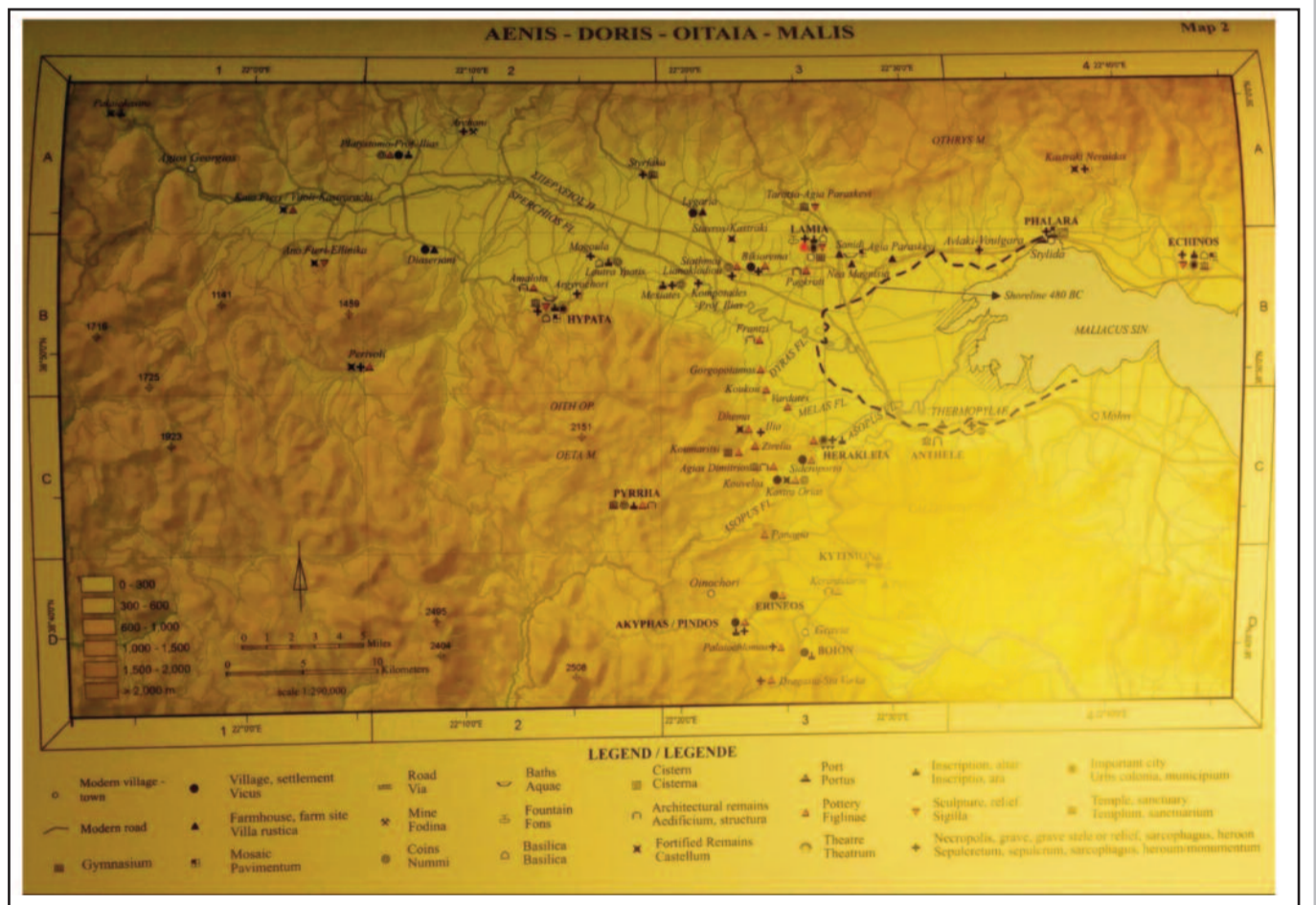
Πόσο μάλλον, όταν αυτό προέρχεται από την Ακαδημία Αθηνών, αφορά την Κεντρική Ελλάδα, αλλά και υπογράφεται απο τον συμπατριώτη μας, Ερευνητή της Ακαδημίας Αθηνών, Λαμιώτη Γεώργιο Ζάχο, αρχαιολόγο.

Ο τόμος Tabula Imperii Romani J134-Athens, οριοθετεί τα ασαφή όρια της Ρωμαϊκής επικυριαρχίας, κατακυρώνει με τα τελευταία ευρήματα τις περιοχές, σύμφωνα με τις νεώτερες έρευνες πεδίου (Field surveys), πού πραγματοποιήθηκαν κατά τόπους, πάντα με την επικουρία, των ενδείξεων και συμπερασμάτων ανασκαφικών ερευνών και τις δημοσιεύσεις στα Α.Δ. και στα συναφή Συνέδρια.

Επίσης το ευρηματικό, Ευρετήριο του τόμου, πού περιλαμβάνει τοποθεσίες, πού ήσαν σημαντικές, από τον 2ο αι. π.Χ. μέχρι την ίδρυση της Κωνσταντινούπολης το 330 μ.Χ., οι καταπολιτιστικοί χάρτες, οι διαδρομές πού ακολουθούσαν οι αρχαίες οδοί, γνωστές από την Tabula Peutinger και Itinerarium Antonini, αποτελούν ένα επιστημονικό πολυεργαλείο, αλλά και πηγή γνώσεως και των ερευνητών, πού θέλγονται να ενημερώνονται έγκυρα, στους τόπους πού ζουν, για τα ιστο-

ρικά και πολιτιστικά γεγονότα, πού έχουν διαδραματιστεί και ξεχαστεί η αλλιοωθεί.

Ευχαριστίες, στον φίλτατο και άξιο κ. Γεώργιο Ζάχο, για τις πολύμοχθες ερευνητικές του εργασίες, πού διευρύνουν το γνωστικό μας πεδίο, στον τομέα αυτόν, πού αναδεικνύει και φωτίζει άγνωστες τοπικές ιστορικές σελίδες και γεγονότα.

ΑΓΡΙΜΙ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Ήθελα να μην έχω μνήμη
αισθήματα και λογικό,
και σαν τ' ανήμερο τ' αγρίμι
σ' ένα βουνό να κατοικώ.

Να μην λογιζομαι προγόνους
ν' απέχω της πολιτικής,
και να σκαρώνω απογόνους
εκτός πάσης στατιστικής.

Να ξεδιψάω στις ανάβρες
να τρώγω φύλλα και καρπούς,
να κυνηγώ πουλιά και σαύρες
σε ρεματιές και σ' ατραπούς.

Νάχω της φύσης τα στοιχεία
αξήγητα βαθιά στο νου,
και να μην ζω την δυστυχία
του κόσμου του σημερινού.

Να είμαι στα δικά μου δέντρα
κυρίαρχος εξ ορισμού,
περ' από τα δημόσια κέντρα
του σύγχρονου πολιτισμού.

Θεσμούς να μην κρατώ και νόμους
να λειτουργώ με φυσικούς
κανόνες, χωρίς αστυνόμους
και δίχως εφοριακούς.

Να ζω της άνοιξης την χάρη
το καλοκαίρι το καυτό,
και να κοιτάζω το φεγγάρι
και να μην ξέρω τι είν' αυτό.

Να τρίβω με τα δυο μου χέρια
τα μάτια μου τ' απατηλά,
και ν' απορώ πώς τόσα αστέρια
σκαρφάψωσαν εκεί ψηλά.

Να με ξυπνούν οι φλυαρίες
των φτερωτών την χαρραγή,
χωρίς τις κοσμοθεωρίες
που μου ξανάβουν την οργή...

Κάλλιο στο δάσος εν' αγρίμι
με τρίχωμα και με ουρά,
παρά της πρόδου συντριμιά
και του πολιτισμού βορά.

Βαρέθηκα άνθρωπος να 'μαι
κι απ' τους ανθρώπους να πονώ,
με αγωνία να κοιμάμαι
και με πλαχάρα να ξυπνώ.

Την μοίρα μου να μην ορίζω
κι άγχος να με πολιορκέι,
δικαιοσύνη να ψηφίζω
κι η διαφθορά να με διοικεί.

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ